

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 2. 2000, sp. zn. 3 To 173/2000

Číslo: 19/2001

Právní věta:

Jestliže odsouzený byl v trestním řízení pravomocně uznán vinným jen trestným činem, k němuž se nevázaly důvody nutné obhajoby, zatímco jeho trestní stíhání pro jiný trestný čin, které vyvolalo důvody nutné obhajoby a ustanovení obhájce, bylo pravomocně zastaveno, nelze odsouzenému uložit povinnost nahradit státu odměnu a hotové výdaje uhrazené ustanovenému obhájci státem ve smyslu § 155 odst. 1 a § 152 odst. 1 písm. b) tr. ř.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 28.02.2000

Spisová značka: 3 To 173/2000

Číslo rozhodnutí: 19

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Odměna obhájce

Předpisy: 141/1961 Sb. § 152 odst. 1 písm. b)
§ 155 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Českých Budějovicích zrušil ke stížnosti odsouzeného R. V. usnesení Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 1. 2. 2000 sp. zn. 7 T 506/99 a odsouzenému neuložil povinnost nahradit státu na účet Okresního soudu v Jindřichově Hradci částku 24 585 Kč.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 1. 2. 2000 sp. zn. 7 T 506/99 bylo odsouzenému R. V. podle § 155 odst. 1 a § 152 odst. 1 písm. b) tr. ř. uloženo, aby nahradil státu na účet Okresního soudu v Jindřichově Hradci částku 24 585 Kč, která byla jako odměna a náhrada hotových výdajů vyplacena obhájci odsouzeného na základě usnesení Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 18. 1. 2000 sp. zn. 7 T 506/99.

Proti usnesení podal odsouzený včas stížnost, ve které poukazuje na to, že trestní stíhání ve věci, ve které byl obhájcem zastupován, bylo pravomocně zastaveno již v přípravném řízení. Domnívá se

proto, že pokud obhájce v dalším řízení nepotřeboval, neměl by být zavazován k povinnosti zaplatit náklady obhajoby.

Podle § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal krajský soud správnost všech výroků napadeného usnesení, jakož i řízení mu předcházející, a dospěl k závěru, že stížnost je důvodná.

Odsouzený byl v této věci stíhán jednak pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 4 tr. zák. částečně ve fázi pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zák. Toto jeho trestní stíhání skončilo usnesením vyšetřovatele Okresního úřadu vyšetřování Policie ČR v Jindřichově Hradci ze dne 6. 9. 1999 ČVS - OVV-114/99, kterým vyšetřovatel podle § 172 odst. 1 písm. b) tr. ř. trestní stíhání zastavil, neboť dospěl k závěru, že skutek není trestným činem a není ani důvod k postoupení věci.

Odsouzený byl dále stíhán pro trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1 tr. zák. a trestní stíhání skončilo pravomocným trestním příkazem Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 30. 11. 1999 sp. zn. 7 T 506/99.

V dané trestní věci vystupoval jako obhájce JUDr. J. Ch., který byl odsouzenému z důvodu § 36 odst. 3 tr. ř. ustanoven rozhodnutím Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 6. 4. 1999 sp. zn. Nt 280/99. Rozhodnutím téhož soudu ze dne 21. 9. 1999 sp. zn. Nt 280/99 bylo ustanovení obhájce zrušeno.

Je nepochybné, že obhájce zastupoval odsouzeného v přípravném řízení a má tedy nárok na náhradu hotových výdajů a odměnu za obhajobu odsouzeného v přípravném řízení. Je však třeba zdůraznit ten fakt, že obhájce byl obviněnému ustanoven právě a pouze v souvislosti s jeho trestním stíháním pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 4 tr. zák. Dalším faktem je zjištění, že pro tento trestný čin bylo trestní stíhání pravomocně zastaveno již v přípravném řízení. V důsledku toho také zanikly důvody nutné obhajoby, takže došlo ke zrušení ustanoveného obhájce. Zastavení trestního stíhání má ovšem podstatný význam pro rozhodování o povinnosti odsouzeného k náhradě odměny a hotových výdajů uhrazených státem ustanovenému obhájci. Podle § 152 odst. 1 písm. b) tr. ř. je odsouzený povinen nahradit státu odměnu a hotové výdaje uhrazené ustanovenému obhájci státem pouze tehdy, byl-li pravomocně uznán vinným. Podmínkou aplikace tohoto ustanovení je tedy pravomocné rozhodnutí o vině odsouzeného, což je třeba z hlediska posuzované věci vyložit tak, že musí jít o vinu trestným činem, na který se vázala nutná obhajoba. Pouze za této podmínky by bylo možno na odsouzeném spravedlivě žádat, aby státu nahradil uvedené náklady trestního řízení. Jestliže odsouzený v trestním řízení byl pravomocně uznán vinným toliko trestným činem, který nebyl spojen s nutnou obhajobou, nemůže to mít pro rozhodnutí o jeho povinnosti k náhradě těchto nákladů trestního řízení žádný význam v tom smyslu, že by snad měl náklady hradit.

Za těchto okolností musel stížnostní soud uzavřít, že napadené usnesení je vadné, a proto muselo být zrušeno. Krajský soud sám rozhodl tak, že odsouzený není povinen hradit odměnu a hotové výdaje ustanoveného obhájce.